

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 24. april 2008 truffet vedtak i

Sak nr: 95/07 (arkivnr: 200700710-23)

Saken gjelder: Klage fra Domstoladministrasjonen på sorenskriver B

Utvalgsmedlemmer: Kari Mjølhus
Ola Dahl
Halvor Kjølstad
Trine Buttingsrud Mathiesen
Wenche Frogn Sellæg

Eva Nygaard Ottesen og Jon Høyland har fratrudd som inhabil i saken, og varamedlemmene Kari Mjølhus og Ola Dahl deltok i deres sted.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentlighetsloven § 2.

Vedtaket: Sorenskriver B gis kritikk for å ha opptrådt i strid med de plikter hans stilling medfører.

Innledning:

Sorenskriver B ble utnevnt til sorenskriver ved X tingrett 30. mars 1990. X tingrett ble sammenslått med Y tingrett 1. januar 2006. I forkant av sammenslåingen forhandlet Domstoladministrasjonen og B om en individuell arbeidsavtale som skulle gjelde etter strukturendringene. B valgte å tiltre ressursgruppen. Det ble oppnådd enighet om en arbeidsavtale som ligger nær rammeavtalen, med få individuelle tilpasninger. Avtalen ble signert av B 13. desember 2005, og av Domstoladministrasjonen 18. desember 2005. I samsvar med avtalen tiltrådte B ressursgruppen 1. januar 2006.

Domstoladministrasjonen har 10. september 2007 inngitt klage på sorenskriver B. Det hevdes at det foreligger vedvarende og vesentlig mislighold av arbeidsplikten, mislighold av administrative plikter og mislighold av bestemmelsene om gjennomføring av overgangspolisjon.

Ved Tilsynsutvalgets brev av 3. oktober 2007 ble B gitt frist til 18. oktober 2007 for å uttale seg til klagen. Vedlagt brevet fulgte kopi av klage, kopi av etterfølgende korrespondanse med Domstoladministrasjonen, samt en nærmere orientering om Tilsynsutvalget og dets sammensetning. B uttalte seg ikke innen fristen.

Domstoladministrasjonen kom i senere brev med tilleggsopplysninger og oversendte deretter på Tilsynsutvalgets anmodning diverse materiale.

I e-post av 2. november 2007 til Sekretariatet for Tilsynsutvalget meddelte Tilsynsutvalgets leder Eva Nygaard Ottesen og nestleder Jon Høyland at de anså seg inhabile til å delta i behandlingen av klagesaken. De viste begge til at de på samme måte som B har inngått arbeidsavtale som overtallige embetsledere, og at de tiltrådte ressursgruppen henholdsvis 1. juli 2006 og 1. september 2006.

I brev til Tilsynsutvalget 27. november 2007 orienterte Domstoladministrasjonen om at sorenskriver B hadde påtatt seg ressursgruppeoppdrag i Y tingrett i tre måneder fra 1. januar 2008. Domstoladministrasjonen mente dette ikke påvirket realiteten i klagesaken, og fastholdt klagen. Av brevet fremgikk at det var tingretten som hadde orientert Domstoladministrasjonen og ikke sorenskriver B selv.

I møte 12. desember 2007 besluttet Tilsynsutvalget ved medlemmene Kari Mjølhus (personlig varamedlem for Eva Nygaard Ottesen, Ola Dahl (personlig varamedlem for Jon Høyland), Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg enstemmig at Tilsynsutvalgets leder Eva Nygaard Ottesen og nestleder Jon Høyland er inhabile til å behandle klagesaken. Det ble videre besluttet at Tilsynsutvalgets sekretariat bare skulle forestå "helt nødvendige administrative gjøremål, eksempelvis journalføring og arkivering", og at "all øvrig saksforberedelse" skulle forestås av Kari Mjølhus.

Ved Tilsynsutvalgets brev av 3. januar 2008 ble B på ny bedt om å avgi uttalelse til klagen og om å legge frem den dokumentasjon han mente var nødvendig. Fristen ble satt til 18. januar 2008.

I brev av 10. januar 2008 ba Domstoladministrasjonen om å bli varslet dersom Tilsynsutvalget vurderer å avvise klagen, og i tilfelle, å få uttale seg om avvisningsspørsmålet.

B uttalte seg til klagen i brev av 18. januar 2008. Domstoladministrasjonen kommenterte uttalelsen i brev av 29. januar 2008. B kommenterte denne uttalelsen i brev av 14. mars 2008.

Domstoladministrasjonen har i klagen redegjort nærmere for ressursgruppen; modell og avtalegrunnlag, arbeidsplikt og – organisering, administrativ tilknytning og styring samt overgangspermisjon. Det vises til punkt 2, sidene 2 – 5 i klagen. Videre er det i punkt 3 gitt en nærmere redegjørelse for klagens faktiske side. Tilsynsutvalget vil komme tilbake til redegjørelsen i den grad det er nødvendig for avgjørelsen.

Klager – Domstoladministrasjonen – har som grunnlag for klagen anført:

”4.1. Mislighold av arbeidsplikten.

Det foreligger et vedvarende og vesentlig mislighold av sorenskriver Bs arbeidsplikt i henhold til hans individuelle arbeidsavtale. I 2006 arbeidet han 62 dager. Hittil i år har han arbeidet 3,5 uker. Han har ikke påtatt seg oppdrag Domstoladministrasjonen har bedt ham om å ta. Han har ikke vært villig til å legge planer for hvordan arbeidsplikten skal oppfylles, eller redegjøre for hvordan han tenker å oppfylle arbeidsplikten.

4.2. Mislighold av administrative plikter.

Sorenskriver B er i henhold til arbeidsavtalen administrativt underlagt Domstoladministrasjonen. Han har ikke påtatt seg oppdrag Domstoladministrasjonen har tildelt i henhold til avtalen. Han har ikke meldt inn oppdrag han selv har avtalt løpende, slik avtalen krever. Han har ikke meldt inn fraværperioder, sykmeldinger og lignende i henhold til avtalen. Han har ikke vært villig til å delta i planlegging av sin virksomhet i samarbeid med Domstoladministrasjonen, både når det gjelder enkeltoppdrag og mer generelle henvendelser knyttet til arbeidsforholdet.

4.3. Mislighold av bestemmelsene om gjennomføring av overgangspermisjon.

Sorenskriver B gjennomførte sin overgangspermisjon i strid med gjeldende arbeidsavtale, og i strid med henstilling fra Domstoladministrasjonen.

4.4. Disiplinærreaksjon.

Samlet framstår sorenskriver Bs mislighold som vesentlig og vedvarende. Domstoladministrasjonen ser særlig alvorlig på at det ikke har vært mulig å etablere en fornuftig kommunikasjon med sikte på å løse utfordringene.

Måten sorenskriver B har forholdt seg på, er dessuten en utfordring for ressursgruppen som helhet. Når strukturendringene er gjennomført, vil det være knapt 30 ressursgruppedommere i Norge. Godt arbeidsmiljø for ressursgruppedommerne og en effektiv utnyttelse av deres kapasitet, kompetanse og ressurser forutsetter at det reageres overfor denne type atferd.

Etter Domstoladministrasjonens oppfatning har sorenskriver B overtrådt de plikter stillingen medfører, jf. domstoloven § 236 første ledd.

Skyldkravet er forsett eller uaktsomhet. Dersom Tilsynsutvalget kommer til at det foreligger en objektiv overtredelse av tjenestens plikter, vil skyldkravet være oppfylt.

....”

Domstoladministrasjonen har på bakgrunn av ovennevnte bedt Tilsynsutvalget vurdere disiplinærtiltak overfor sorenskriver B i form av advarsel, jf. domstoloven § 236.

Innklagede - sorenskriver B - har i brevet av 18. januar 2008 uttalt som følger:

”Vedlagt følger som bilag 1 min årsmelding for 2007. På denne har jeg påført antall dager sykmeldt og antall dager i lagmannsretten. Til sammen er dette 172 dager, vilket klart overstiger antall dager med arbeidsplikt som er 159 iflg. DA.

Hva gjelder påstått brudd på avvikling av overgangspolis i 2006, er det fra mitt ståsted ganske utrolig at DA fortsatt er opptatt av dette. Men dette kan vel illustrere at vi har stått i to forskjellige verdener. Se bilag 8 til klagen.

Partene er vel enige om at kommunikasjonen har vært mangelfull i 2007. Mye av årsaken er at jeg har vært syk mesteparten av året, ikke bare i periodene med formell sykmelding. Dertil kommer som en vesentlig årsak at jeg fortsatt ikke har fått bærbar pc med tilknytning domstolnett, til tross for at jeg uttrykkelig har bedt om dette ved mail allerede 150207 og purret ved brev 190607. DA har ikke oppfylt sin plikt i henhold til arbeidsavtale. Se bilag 2. Ved langvarig sykdom med fravær er en slik tilknytning nødvendig for god kontakt. Når det gjelder kontakt pr telefon, tar jeg telefonen, men fasttelefon har jeg ikke. Å klage over at jeg ikke tar fasttelefonen, blir derfor litt meningsløst. Mitt mobilnummer er

Jeg er nå friskmeldt og arbeider ved Y tingrett årets tre første måneder. Også vedrørende dette uttaler DA misnøye med at jeg personlig i min sykeperiode skulle ha søkt om dette. Faktum er at jeg i mail til Heidi Mesteig ved DA 021207 besvarte hennes mail av 011107 om arbeidskraft til Y første halvår 2008. Jeg vedlegger som bilag 3 og 4 utskrifter fra mailer. På min skjerm fremgår med gul skrift at mail 011107 er besvart herfra, men det samme fremgår ikke av utskriften. Jeg regner med å bli trodd på det.

Det er muligens andre ting i klagen jeg burde ha kommentert. Etter mitt ringe skjønn skulle dette være tilstrekkelig, men jeg står til tjeneste dersom utvalget ønsker flere opplysninger.”

I brevet av 14. mars 2008 uttalte B:

”...

Administrasjonen meddeler i januar 2008 at de ikke er kjent med mine planer fra april. Nei, men dette må administrasjonen leve med. Jeg har ingen plikt til i januar å ha en arbeidsplan for hele året. Jeg føler meg nå forfulgt av administrasjonen, som har lagt ned store ressurser i å finne alle mulige ankepunkter mot meg. Dette kan neppe skyldes annet enn at jeg har påpekt at administrasjonen gjennom innføring av straffegebyr har endret forutsetningene for vår avtale.

Jeg tar herved avstand fra uttalelse i skriv 290108 om at jeg har akseptert klagens fremstilling av fakta. Jeg har oppfylt min arbeidsplikt siden jeg ble overtallig, og manglende eller dårlig kommunikasjon skyldes forhold på begge sider.

Derimot ser jeg selvsagt at jeg i 2006 ikke hadde lest avtalen godt nok i forhold til overgangspolis. Men ingen tok skade av at den ble delt opp i flere bolker, heller tvert imot idet jeg tilpasset meg lagmannsrettens behov for bistand i respektive uker. Dersom dette er en sak for Tilsynsrådet, er jeg oppgitt.”

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget finner det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd, andre punktum. Ingen av partene har bedt om dette.

Spørsmål om avvisning

Tilsynsutvalget har av eget tiltak vurdert om klagen helt eller delvis bør avvises, men kommet til at det ikke er grunnlag for det. Utvalget finner det imidlertid nødvendig å komme med noen merknader i den forbindelse.

Etter domstoloven § 236 første ledd kan Tilsynsutvalget treffe vedtak om disiplinærtiltak når en dommer i Høyesterett, lagmannsretten og tingrettene "forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk".

I forarbeidene til klage- og disiplinærordningen, se Ot.prp. nr. 44 (2000 - 2001) side 199 andre spalte, bemerker Justisdepartementet til domstoloven § 236:

"Disiplinærtiltaket kan utløses av to forhold. For det første vil det kunne settes i verk disiplinærtiltak dersom dommeren overtrer de plikter som stillingen medfører. En dommer har ulike plikter etter prosesslovgivningen i egenskap av å være dommer. Men også andre plikter som innehaber av en stilling, typisk arbeidsrettslige plikter, vil omfattes..."

Departementet bemerker videre:

"Kjerneområdet for ordningen vil være kritikkverdige forhold i tjenesten, det vil si opptreden i strid med det som må anses som "god dommerskikk". En viktig rettesnor ved vurderingen vil være om det er forhold som er egnet til å svekke tilliten til domstolen/dommerne. Overtredelsen av arbeidsrettslige plikter, for eksempel overtredelse av de foreslåtte regler om bierverv, bør også omfattes..."

Domstoladministrasjonen har etter domstoloven § 237 første ledd nr. 3 rett til å klage en dommer inn for Tilsynsutvalget. Ifølge forarbeidene er Domstoladministrasjonen gitt slik rett "fordi det forutsettes at dette organet skal ha en arbeidsgiverfunksjon overfor dommerne og utføre det overordnede tilsynet med domstolene og dommernes virke", se Ot. prp. nr. 44 (2000-2001) side 200, andre spalte, jf. side 176 første spalte.

Tilsynsutvalget bemerker at ressursgruppen for overtallige embetsledere ble etablert etter vedtakelsen av klage- og disiplinærordningen for dommere, men mener at det ikke kan være tvilsomt at dommere som har tiltrådt denne gruppen omfattes av ordningen, jf. Ot.prp. nr. 44 (2000-2001) side 180 første spalte, punkt 11.5.17.

Et særskilt spørsmål ved innføringen av reglene om disiplinærtiltak var om tilsatte ved et dommerkontor skulle gis klagerett i forbindelse med tjenesteinterne, rent administrative forhold, for eksempel en dommers kritikk av en ansatts jobbutførelse. Det vises til Ot.prp. nr. 44 (2000 – 2001) side 176, hvor departementet bemerket følgende:

"Det er et særskilt spørsmål om også tilsatte ved et dommerkontor skal kunne gis klagerett i forbindelse med tjenesteinterne, rent administrative forhold, for eksempel en dommers kritikk av en ansatts jobbutførelse. En slik personalkonflikt bør i utgangspunktet ikke være et anliggende for klage- og disiplinærorganet, men hvis det ikke lar seg gjøre å løse

problemet internt bør klage- og disiplinærorganet kobles inn. Justisdepartementet anbefaler at den ansatte henvises til å bringe saken inn for domstoladministrasjonen. Dersom domstoladministrasjonen finner grunn til det, bør den kunne klage dommeren inn for klage og disiplinærorganet i kraft av sin alminnelige klagerett. Klage- og disiplinærorganet bør være tilbakeholden med å gripe inn i slike interne konflikter eller problemsituasjoner av eget tiltak, basert på en henvendelse fra en tilsatt.”

De synspunkter som her kommer til uttrykk synes å samsvare med de retningslinjer Domstolkommisjonen i sin tid gikk inn for. I NOU 1999-10 side 330 andre spalte, uttalte kommisjonen følgende:

”Etter kommisjonens oppfatning bør utgangspunktet være at en personalkonflikt ikke er et anliggende for disiplinærorganet. Slike saker bør i alminnelighet følge vanlig tjenestevei og finne sin løsning som et internt tjenesteanliggende. Men hvis det ikke lar seg gjøre, bør disiplinærorganet kunne kobles inn. Dette vil si at også denne type kritikkverdig opptreden fra en dommers side kan fanges opp av klage- og disiplinærordningen. Kommisjonen mener at saksgangen bør være at den tilsatte tar opp saken med domstolleder, eventuelt i samråd med sin fagforening, med sikte på å finne en løsning. Hvis dette ikke fører fram, vil den tilsatte kunne bringe saken inn for den sentrale domstoladministrasjonen. Dersom domstoladministrasjonen finner grunn til det, bør den kunne klage dommeren inn for disiplinærorganet i kraft av sin alminnelige klagerett. Konsekvensen av dette er at den tilsatte ikke får noen egen klagerett. Disiplinærorganet bør imidlertid også i disse tilfellene ha adgang til å ta opp en sak av eget tiltak, dvs også på grunnlag av en henvendelse fra en tilsatt, men etter kommisjonens oppfatning bør disiplinærorganet være mer tilbakeholden med selv å gripe inn i slike interne konflikter eller problemsituasjoner.”

I utkast til etisk regelverk, utarbeidet av en arbeidsgruppe oppnevnt av Domstoladministrasjonen, er det foreslått som en etisk plikt at dommeren overholder sine arbeidsrettslige plikter, se utkastet § 27, og etter utkastet § 28 har domstolleder et særlig ansvar for å overholde de pliktene som er nedfelt i § 27.

Utkast til etisk regelverk har vært til høring, og Tilsynsutvalget er kjent med at mange av høringsinstansene er skeptiske til at bestemmelser som retter seg mot dommers arbeidsrettslige plikter skal inngå i et regelverk om etiske regler. Dette gjelder blant annet Den norske Dommerforening som under punkt 12 i brev av 25. januar 2008 til Domstoladministrasjonen har uttalt som følger:

”12. Dommerforeningen vil generelt bemerke at bestemmelser som retter seg mot dommers arbeidsrettslige plikter neppe hører hjemme i et regelverk om etiske regler. Dette er en del av avtaleforholdet mellom dommerne og dommerens arbeidsgiver, og det vil etter foreningens syn ikke være riktig om et etisk regelverk for dommere skal gripe inn i dette avtaleforholdet. Dette gjelder både § 27 Overholdelse av arbeidsrettslige plikter og § 28 Domstollederens ansvar.”

Tilsynsutvalget har særlig merket seg Domstolkommisjonens utgangspunkt om at en personalkonflikt ikke bør være ”et anliggende for disiplinærorganet”, og at organet bør være tilbakeholden med av eget tiltak å gripe inne i ”interne konflikter eller problemsituasjoner”.

Slik Tilsynsutvalget ser det, står man her overfor en personalsak - en konflikt mellom Domstoladministrasjonen som arbeidsgiver på den ene side og sorenskriver B som ressursgruppedommer (og arbeidstaker) på den annen side. Denne konflikten er etter Tilsynsutvalgets oppfatning selve kjernen i saken. En slik personalkonflikt er alltid

kompleks, og den er etter Tilsynsutvalgets syn lite egnet for behandling av et disiplinærorgan. Tilsynsutvalget kan heller ikke se at saken i særlig grad berører forhold som det er naturlig å henføre under hva som skal anses som god dommerskikk.

Tilsynsutvalget har imidlertid, særlig på bakgrunn av uttalelsene i forarbeidene til klage- og disiplinærordningen, kommet til at klagesaken som sådan ikke kan avvises.

Overgangsp permisjon

Domstoladministrasjonen har i klagen anført at overgangsp permisjonen er gjennomført i strid med arbeidsavtalen punkt 3.14. B har i sitt brev av 14. mars 2008 sagt at han "selvsagt" ser at han ikke hadde lest avtalen godt nok i forhold til overgangsp permisjon, men anført at ingen tok skade av at den ble delt opp i bolker, heller det motsatte i det han tilpasset seg lagmannsrettens behov for bistand i de respektive uker."

Arbeidsavtalen punkt 3.14 lyder slik:

"Dommerne i ressursgruppen har rett til 3 måneders overgangsp permisjon med lønn, som eventuelt kan deles i to. Domstoladministrasjonen skal varsles seks måneder før avviklingen av permisjon. Dersom permisjonen deles i to, skal første del tas ut i løpet av første året etter sammenslåingen. All overgangsp permisjon må være uttatt innen åtte år etter sammenslåingen. Dersom dommer i ressursgruppen har gått over fra å være dommer i tingretten, skal eventuell overgangsp permisjon der gå i fradrag i overgangsp permisjonen i ressursgruppen".

Tilsynsutvalget legger til grunn at partene ikke er uenige om hvordan overgangsp permisjon etter punkt 3.14 skal tas ut, og at B i ettertid har erkjent at han ikke tok ut permisjonen som foreskrevet.

Tilsynsutvalget bemerker at B selvsagt pliktet å sette seg inn i avtalens bestemmelse om overgangsp permisjon og følge de anvisninger som fremgår av punkt 3.14. Tilsynsutvalget kan imidlertid ikke se at dette er et forhold som i seg selv gir grunnlag for disiplinært tiltak.

Arbeidsplikt

Domstoladministrasjonen har videre anført at B i 2006 arbeidet 62 dager mens han ved lovlig gjennomføring av overgangsp permisjon, ville hatt en arbeidsplikt tilsvarende 103 arbeidsdager. B har anført at han har oppfylt sin arbeidsplikt siden han ble overtallig, men det er uklart for Tilsynsutvalget om selve tallet (62) for 2006 bestrides.

Domstoladministrasjonen har i brev av 29. januar 2008 akseptert at B har oppfylt arbeidsplikten i 2007.

Arbeidsplikten er regulert i arbeidsavtalen punkt 3.3. følgende. Av særlig interesse her er punkt 3.4 som lyder:

"3.4. Ressursgruppe-årsverk.

Et ressursgruppe-årsverk skal ligge innenfor omfanget av den rent dømmende virksomhet i gjennomsnitt i de små domstolene i 1. instans.

Merknad: Partene er kjent med notat om belastningsmodellen, signert 18.11.03 RJ og KS.

Et ressursgruppe-årsverk skal være gjenstand for individuelle tilpasninger, særlig basert på

- reisebelastning
- sykdom og helsetilstand for øvrig
- alder
- særlig stor administrativ belastning”

Det fremgår av klagen at det 25. januar 2007 ble holdt et møte mellom ressursgruppen og Domstoladministrasjonen, hvor også B var til stede. Referat fra møtet er vedlagt klagen som bilag 9. Referatet viser at Domstoladministrasjonen og mange av ressursgruppedommerne på flere punkter er uenige om hvordan arbeidsavtalen skal forstås. Det vises særlig til punktene 28, 29 og 38 – 41 i referatet.

Tilsynsutvalget bemerker at man vanskelig på grunnlag av ordlyden i arbeidsavtalen alene kan fastlå omfanget og innholdet av Bs arbeidsplikt, herunder hvor mange dager han skal arbeide per år. Domstoladministrasjonen har sitt syn på dette. B har et annet syn.

Når avtalen ikke er klar, kan B etter Tilsynsutvalgets syn ikke bebreides for å ha inntatt et standpunkt. Det B kan bebreides, er at han i perioder har gjort seg nærmest utilgjengelig for Domstoladministrasjonen, se under.

Administrative plikter

Domstoladministrasjonen har anført at B har misligholdt sine administrative plikter, herunder at han ikke har påtatt seg oppdrag som Domstoladministrasjonen har bedt ham om, at han ikke har vært villig til å legge planer for hvordan arbeidsplikten skal oppfylles, og at han ikke har vært villig til å redegjøre for hvordan han har tenkt å oppfylle arbeidsplikten. B har bestridt dette, og anført at det har vært en manglende eller dårlig kommunikasjon som skyldes forhold på begge sider.

Tilsynsutvalget legger følgende faktum til grunn:

Domstoladministrasjonen skrev 9. februar 2007 til B og ba om en nærmere redegjørelse for det standpunkt han hadde inntatt i møte 25. januar 2007. 19. mars 2007 skrev Domstoladministrasjonen på ny til B, etterspurte tilbakemeldinger på tidligere spørsmål og tildelte ham konkrete ressursgruppeoppdrag. B svarte ikke. 7. mai 2007 sendte Domstoladministrasjonen et nytt brev til B og innkalte ham til møte 13. juni 2007. B svarte ikke. Domstoladministrasjonen purret i e-post 5. juni 2007. 12. juni 2007 fikk Domstoladministrasjonen ved avdelingsdirektør Willy Nettet telefonkontakt med B, som opplyste at han ikke ville komme til møtet, men at han ville gi en skriftlig tilbakemelding i løpet av kort tid. B skrev etter dette brev til Domstoladministrasjonen 19. juni 2007.

Domstoladministrasjonen fikk fra Y tingrett opplyst at B hadde vært sykmeldt i enkelte perioder vinteren og våren 2007. Sykmeldingene gjaldt en periode på to måneder og seks dager. Disse sykmeldingene var ikke meldt til Domstoladministrasjonen.

Tilsynsutvalget ved leder ba i e-post av 17. september 2007 Domstoladministrasjonen bringe nærmere klarhet i Bs sykdom og sykdomsperioder i 2007. Domstoladministrasjonen besvarte dette i e-post av 1. oktober 2007. Av oversikten fremgikk at B i 2007 hadde levert følgende sykmeldinger/egenmeldinger:

- sykmelding: 03.09 - 30.09.2007
- sykmelding: 06.08. - 24.08.2007

sykmelding: 01.08. - 03.08.2007
egenmelding: 18.06. - 20.06.2007
egenmelding: 11.06. - 13.06.2007
egenmelding: 04.06. - 06.06.2007
sykmelding: 07.03. - 04.04.2007
sykmelding: 11.01. - 11.02.2007

Det ble videre uttalt:

”Etter at vi ble kjent med den siste sykmeldingen har DA forsøkt å sette i gang oppfølging av sykmeldte. Vår rådgiver på HMS-området har forsøkt å kontakte B på fasttelefon, mobiltelefon og pr. e-post uten at hun foreløpig har oppnådd kontakt. Dette arbeidet fortsetter, og vi vil komme tilbake med en nærmere orientering når vi vet mer. Inntil videre har vi ikke andre opplysninger om forventet lengde på sykmeldingen enn at nåværende sykmeldingsperiode utløper 30. september og at B selv har antydnet en varighet på ytterligere to måneder fra denne dato. Siden vi ikke har lyktes i å komme i kontakt med B har vi heller ikke nærmere opplysninger om hans sykdom. Kopi av siste sykmelding vedlegges.”

B var etter dette sykmeldt fra 30. september 2007 til 31. desember 2007.

Tilsynsutvalget må etter dette konstatere at B ikke har meldt fra om fraværperioder, og at han heller ikke sendte inn egenmeldinger og sykmeldinger slik han pliktet etter arbeidsavtalen og lovgivningen for øvrig. Han har heller ikke svart på brev, e-poster eller telefoner fra Domstoladministrasjonen, og har i perioder vært umulig å få tak i. Det er ikke opplyst konkret hva sykdommen har bestått i, men det er ikke holdepunkter for at B på noe tidspunkt har vært helt ute av stand til å gi de nødvendige meldinger eller beskjeder til Domstoladministrasjonen, eventuelt få andre til å gjøre dette. Etter Tilsynsutvalgets oppfatning hadde B uavhengig av de bakenforliggende årsaker for sin opptreden, plikt til å orientere Domstoladministrasjonen som arbeidsgiver om situasjonen.

Tilsynsutvalget bemerker at plikten til å sende inn egenmeldinger/sykmeldinger, svare på brev samt orientere Domstoladministrasjonen, må gjelde uavhengig av hvordan arbeidsavtalen skal forstås.

Tilsynsutvalget finner etter dette at B har opptrådt i strid med de plikter som hans stilling medfører, og at forsømmelsene har vært forsettlig, jf. domstolloven § 236 første ledd.

Tilsynsutvalget har etter en samlet vurdering komme til at forsømmelsene er så alvorlige at det må reageres med disiplinærtiltak, og da i form av kritikk.

Tilsynsutvalget for dommere har etter dette gjort slikt enstemmig

vedtak:

Sorenskriver B gis kritikk for å ha opptrådt i strid med de plikter hans stilling medfører.